

پرونده شماره ۱۰۵۱۴
شعبه یک
حکم شماره ۱-۱۰۵۱۴-۳۶۰

لئونارد و میویس دیلی،
ادعای کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار مطروح توسط
ایالات متحده آمریکا،
خواهان،

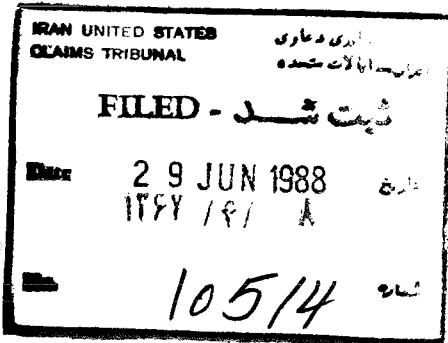
- و -

جمهوری اسلامی ایران،
خوانده.

تصحیح حکم

حکم مورخ ۳۱ فروردین ماه ۱۳۶۷ [۲۰ آوریل ۱۹۸۸] صادره در پرونده حاضر، به شرح
زیر تصحیح می شود:

در صفحه ۹، سطر ۸ بند ۲۱ متن انگلیسی، [صفحه ۱۲، سطر ۵ بند ۲۱ متن فارسی]،
بجای مبلغ "۳۰۰ دلار" مبلغ "۱،۲۵۰ دلار" درج فرماید.



نسخه ای از صفحات تصحیح شده پیوست است.

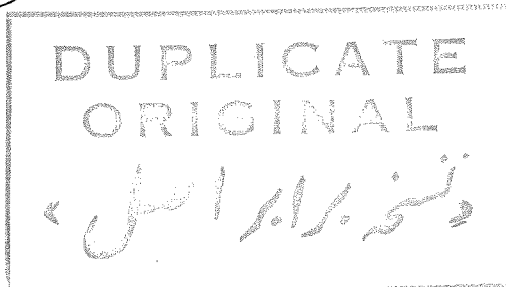
لاسه، به تاریخ ۸ تیرماه ۱۳۶۷ برابر با ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸

Kidstiner

کارل - هاینس بوکشتیگل
رئیس شعبه یک

[Signature]
هوارد ام. هولتزمان

بنام خدا
[Signature]
اسداله نوری



کنترل پاسداران انقلاب درآمده بود و از هتل یاد شده، به عنوان محل تجمع اتباع امریکایی که قصد خروج از ایران را داشتند، استفاده می‌شد. رجوع شود به: پاراگراف‌های ۴۰ و ۴۱ حکم جزئی شماره ۱-۱۰۱۹۹-۳۲۴، مورخ ۱۱ آبان ماه ۱۳۶۶ [دوم نوامبر ۱۹۸۷] صادره در پرونده کنت پی. بیگر و جمهوری اسلامی ایران. به همین نحو، قابلیت انتساب اعمال پاسداران انقلاب به دولت جمهوری اسلامی ایران نیز توسط دیوان تأیید شده است. همان حکم، پاراگراف‌های ۴۲ و ۴۳، و نیز ص ۴۵ حکم شماره ۳-۱-۱۱۶، مورخ ۲۹ اسفندماه ۱۳۶۲ [۱۹ مارس ۱۹۸۴] صادره در پرونده ویلیام ال. پیرا اسوشی ایتس، ایران و جمهوری اسلامی ایران. (که در Iran-U.S. C.T.R. 198, 227 به چاپ رسیده است). بنابراین، دیوان متقاعد شده است که اتومبیل آقای دیلی در تاریخ ۳۰ بهمن ماه ۱۳۵۷ [۱۹ فوریه ۱۹۷۹] مصادره شده و لذا غرامت به آن تعلق می‌گیرد.

۲۱ - در رابطه با میزان غرامت، دیوان منطقی می‌داند که حکم به مبلغ خواسته، یعنی ۷،۵۰۰/- دلار بدهد. روشن است که آقای دیلی اتومبیل را حدود هفت ماه قبل، یعنی در ژوئیه ۱۹۷۸ خریده بود. آقای صالحی نسب در سوگندنامه خود، اتومبیل را "دست دوم" توصیف کرده است. بدین ترتیب تا زمان خرید اتومبیل توسط آقای دیلی، ارزش آن به اغلب احتمال بیشترین افت خود را کرده بود و کسر مبلغ ۱،۲۵۰ دلار دیگر بابت استهلاک اتومبیل برای مدتی که آقای دیلی صاحب آن بوده، منطقی بنظر می‌رسد. هیچیک از طرفین رسیدی را که گفته شده آقای دیلی به عنوان مدرک فروش موردنظر در ژانویه ۱۹۷۹ تنظیم نموده بود، ارائه نکرده است. لذا، دیوان مبلغ ۷،۵۰۰ دلار به نفع خواهانها حکم می‌دهد.